

EU-rettsakter som ble behandlet i EØS-komiteen ved skriftlig prosedyre 9. juli 2014

-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	3
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	3
<i>Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter</i>	<i>3</i>
32013R1381 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1381/2013 av 17. desember 2013 om innføring av eit program for rettar, likestilling og borgarskap for tidsrommet 2014-2020	3
-FINANSDEPARTEMENTET	4
RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING	4
<i>Vedlegg XXII Selskapsrett</i>	<i>4</i>
32013D0288 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2013/288/EU av 13. juni 2013 om endring av beslutning 2011/30/EU om likeverdigheten av visse tredjelandts offentlige tilsyns-, kvalitetssikrings-, undersøkelses- og sanksjonssystemer for revisorer og revisjonsselskaper og en overgangsperiode for visse tredjelandtsrevisorers og revisjonsselskapers revisjonsvirksomhet i Den europeiske union	4
32013D0280 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2013/280/EU av 11. juni 2013 om de kompetente myndigheters tilstrekkelighet i USA i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF	4
32013D0281 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2013/281/EU av 11. juni 2013 om likeverdigheten av USAs offentlige tilsyns-, kvalitetssikrings-, undersøkelses- og sanksjonssystemer for revisorer og revisjonsselskaper i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF	5
-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	6
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTEENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	6
<i>Vedlegg X Generelle tjenester</i>	<i>6</i>
32011L0024 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/24/EU av 9. mars 2011 om anvendelse av pasientrettigheter ved helsetjenester over landegrensene	6
-KOMMUNAL- OG MODERNISERINGSDEPARTEMENTET	9
RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTEENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	9
<i>Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter</i>	<i>9</i>
32013R1316 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1316/2013 av 11. desember 2013 om opprettelse av en ordning for et sammenkoplet Europa (2014-2020)	9
-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET	11
RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTEENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET	11
<i>Vedlegg XIII Transport</i>	<i>11</i>
<i>Kapittel III Transport med jernbane.....</i>	<i>11</i>
32013R1316 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1316/2013 av 11. desember 2013 om opprettelse av en ordning for et sammenkoplet Europa – artikkel 29.....	11
EØS-KOMITÉBESLUTNING OM ENDRING AV ENKELTE VEDLEGG OG PROTOKOLLER TIL EØS-AVTALEN (TILLEGGSPAKKEN OM TILPASNINGER OG OVERGANGSORDNINGER SOM FØLGE AV KROATIAS TILTREDELSE TIL EØS-AVTALEN)	12
ARBEIDS- OG SOSIALDEPARTEMENTET	12
BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET	13
FINANSDEPARTEMENTET	13
HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET	13

JUSTIS- OG BEREDSKAPSDPARTEMENTET	14
KLIMA- OG MILJØDPARTEMENTET	14
LANDBRUKS- OG MATDPARTEMENTET	14
NÆRINGS- OG FISKERIDPARTEMENTET	15
OLJE- OG ENERGI DPARTEMENTET	16

-BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

32013R1381 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1381/2013 av 17. desember 2013 om innføring av eit program for rettar, likestilling og borgarskap for tidsrommet 2014-2020

Sammendrag av innhold

EU har vedtatt det nye programmet "Rettigheter, likestilling og medborgerskap (2014-2020)." Programmet retter seg mot likestilling, mangfold og ikke-diskriminering på alle grunnlag. Andre viktige deler er barns rettigheter, motarbeiding av vold mot barn, ungdom og kvinner samt fremmedhat og vern av individets rettigheter.

Programmet tar sikte på å gi deltakerlandene stordriftsfordeler, faglig merverdi og økt kunnskap og kompetanse på tvers av landegrensene, blant annet ved utveksling av erfaringer og løsninger på aktuelle utfordringer innen politikkområdet. Programdeltagelsen forutsettes å gi adgang til viktige møteplasser, nyttig informasjon, statistikk og ideer til videre politikkutforming både på europeisk og nasjonalt nivå.

Merknader

Programmet er EØS-relevant og i tråd med regjeringsplattformen for en aktiv europapolitikk og for ivaretagelse av individets rettigheter og friheter.

De øvrige EØS/EFTA-landene vil delta formelt i EU-programmet etter forventet EØS-komitebeslutning i juni 2014: Island (full deltagelse) og Liechtenstein (delvis deltagelse).

Forpliktelsene for Norge ved å delta i EUs program for rettigheter, likestilling og medborgerskap 2014 – 2020 er beregnet til å være ca. NOK 103 millioner totalt og ca. NOK 15 millioner årlig.

Sakkyndige instansers merknader

Norges eventuelle deltakelse i EUs program for rettigheter, likestilling og medborgerskap (2014 – 2020) vurderes i forbindelse med statsbudsjettet for 2015.

-FINANSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM IKKE HAR KONSEKVENSER FOR NORSK LOVGIVNING

Vedlegg XXII Selskapsrett

32013D0288 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2013/288/EU av 13. juni 2013 om endring av beslutning 2011/30/EU om likeverdigheten av visse tredjelandes offentlige tilsyns-, kvalitetssikrings-, undersøkelses- og sanksjonssystemer for revisorer og revisjonsselskaper og en overgangsperiode for visse tredjelandesrevisorers og revisjonsselskapers revisjonsvirksomhet i Den europeiske union

Sammendrag av innhold

Beslutningen er fattet med hjemmel i revisjonsdirektivet (direktiv 2006/43/EF) art. 46 (2). Beslutningen endrer kommisjonsbeslutning 2011/30/EU.

Beslutningen innebærer at visse tredjelandes offentlige tilsyns-, kvalitetssikrings-, undersøkelses-, og sanksjonssystemer for revisorer og revisjonsselskaper anses som likeverdige (ekvivalente) med tilsvarende systemer i EU/EØS. Tredjelandene som anses som likeverdige (ekvivalente) er Abu Dhabi, Brasil, Dubai, Guernsey, Indonesia, Isla of Man, Jersey, Malaysia, Taiwan og Thailand. Beslutningen innebærer at revisortilsynsmyndighetene i EU/EØS kan frita revisorer registrert i de opplistede tredjeland fra sitt tilsyn, forutsatt at tilsynet i de aktuelle tredjelandene har utført kvalitetskontroll med disse revisoren i løpet av de siste tre årene.

Beslutningen forlenger også overgangsperioden som ble gitt i kommisjonsbeslutning 2011/30/EU for tredjeland som har etablert - eller er i prosess med å etablere tilsyns-, kvalitetssikrings-, undersøkelses- og sanksjonssystemer for revisorer og revisjonsselskaper, men som ikke anses likeverdige med tilsvarende (ekvivalente) systemer i EU/EØS. Overgangsperioden gjelder for tredjelandene Bermuda, Cayman Islands, Egypt, Mauritius, New Zealand, Russland og Tyrkia. Forlengelsen av overgangsperioden innebærer at revisorer fra nevnte tredjeland kan utøve revisjonsvirksomhet i EU/EØS frem til 31. juli 2015, selv om revisortilsynet i tredjelandene ikke er vurdert som likeverdig. Forutsetningen for å kunne drive revisjonsvirksomhet for revisorer etablert i de nevnte tredjelandene er at disse er registreres hos den aktuelle revisortilsynsmyndigheten i EU/EØS.

Merknader

Registreringen av - og tilsynet med tredjelandesrevisorers er regulert i forskrift. Det er ikke nødvendig med endringer i norsk rett for å gjennomføre kommisjonsbeslutningen.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013D0280 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2013/280/EU av 11. juni 2013 om de kompetente myndigheters tilstrekkelighet i USA i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF

Sammendrag av innhold

Beslutningen er fattet med hjemmel i revisjonsdirektivet (direktiv 2006/43/EF) art. 47. Beslutningen innebærer at "the Public Company Accounting Oversight Board of the United States of America" (PCOAB) og "the Securities and Exchange Commission of the United States of America" (SEC) er vurdert som tilstrekkelige ut fra formålet med art. 47 i revisjonsdirektivet. Beslutningen innebærer at revisortilsynsmyndighetene i EU ved fellestilsyn med amerikanske tilsynsmyndigheter, kan tillate at arbeidspapirer eller andre dokumenter som tilhører revisorer eller revisjonsselskaper i EU, kan gis til PCOAB eller SEC. En forutsetning for slik overføring er at det inngås en særskilt avtale mellom ansvarlige myndigheter, og at opplysningene kun brukes til å utføre tilsynsoppgaver. Avtalen skal inneholde bestemmelser om taushetsplikt som beskytter personopplysninger,

forretningshemmeligheter og/eller følsomme kommersielle opplysninger som angår revisor og revisjonsklienten.

Beslutningen gjelder for perioden 1. august 2013 til 31. juli 2016.

Merknader

Det er ikke nødvendig med endringer i norsk rett for å gjennomføre kommisjonsbeslutningen.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

32013D0281 Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2013/281/EU av 11. juni 2013 om likeverdigheten av USAs offentlige tilsyns-, kvalitetssikrings-, undersøkelses- og sanksjonssystemer for revisorer og revisjonsselskaper i henhold til europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/43/EF

Sammendrag av innhold

Beslutningen innebærer at det offentlige tilsyns-, kvalitetssikrings-, undersøkelses- og sanksjonssystemet i USA for revisorer og revisjonsselskaper anses likeverdig (ekvivalent) med tilsvarende systemer i EU/EØS. Beslutningen innebærer at en registrert tredjelandsrevisor fra USA kan fritas fra tilsyn i EU/EØS, dersom amerikanske tilsynsmyndigheter har utført kontroll med revisoren i løpet av de siste tre årene.

Beslutningen gjelder for perioden 1. august 2013 til 31. juli 2016.

Merknader

Det er ikke nødvendig med endringer i norsk rett for å gjennomføre kommisjonsbeslutningen.

Sakkyndige instansers merknader

Finansdepartementet finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg X Generelle tjenester

32011L0024 Europaparlaments- og rådsdirektiv 2011/24/EU av 9. mars 2011 om anvendelse av pasientrettigheter ved helsetjenester over landegrensene

Sammendrag av innhold

Direktivets formål er å etablere et generelt rammeverk som sikrer fri bevegelse av helsehjelp og et høyt nivå på beskyttelse av helsen til EUs innbyggere. Et klart rammeverk for grensekryssende helsehjelp skal sikre tilstrekkelig klarhet om retten til refusjon av utgifter til helsehjelp mottatt i et annet EU-land samt iverksette nødvendige tiltak for å sikre at helsehjelp leveres sikkert og effektivt og er av høy kvalitet. Samtidig skal medlemslandenes ansvar for å organisere og yte helsehjelp fullt ut respekteres, slik det er beskrevet i TEUV artikkel 168. Regler om refusjon av utgifter til helsehjelp i andre medlemsland er et sentralt punkt i direktivet, men rører ikke ved medlemslandenes rett til selv å fastsette hvilken helsehjelp de ønsker å gi innbyggerne og til hvilken pris.

Videre vil de krav, vilkår og prosedyrer som gjelder for helsehjelp på det offentlige bekostning i hjemlandet, som utgangspunkt kunne gjøres gjeldende, så lenge det ikke virker diskriminerende eller hindrer fri bevegelighet for tjenester. Refusjonen kan begrenses til det tilsvarende helsehjelp ville belastet det offentlige med i hjemlandet, og skal ikke overstige pasientens faktiske utgift.

Utgangspunktet i rettsakten er at pasienter skal kunne få refusjon for alle typer helsehjelp som ville blitt dekket (helt eller delvis) om helsehjelpen var blitt mottatt i hjemlandet, men i lys av EU-domstolens praksis har direktivet fastholdt skillet mellom sykehusbehandling og ikke- sykehusbehandling. Bare når det gjelder sykehusbehandling skal det være mulig for landene å ha et system for forhåndsgodkjenning av at helsehjelpen mottas i et annet EU/EØS-land som vilkår for refusjon. En slik ordning vil være en restriksjon for fri bevegelighet av tjenester. EU-domstolen har fastslått at når det gjelder sykehusbehandling vil slike restriksjoner kunne forsvares ut fra tvingende allmenne hensyn.

Etter direktivets artikkel 8 punkt 2 kan forhåndsgodkjenningsordninger bare innføres/opprettholdes for helsehjelp som krever planlegging for å sikre en tilstrekkelig og vedvarende adgang til et balansert tilbud av behandling av høy kvalitet, eller ut i fra et ønske om å styre omkostningene og unngå sløsing av økonomiske, tekniske eller menneskelige ressurser. Videre skal forhåndsgodkjenningen være begrenset til helsehjelp som innebærer en overnatting, eller krever bruk av høyt spesialisert eller kostnadskrevende medisinsk infrastruktur eller medisinsk utstyr (dvs sykehusbehandling).

Forhåndsgodkjenning kan også kreves for behandlinger som utgjør en særlig risiko for pasienten eller befolkningen, eller ytes av en tjenesteyter som i det enkelte tilfellet gir grunnlag for konkret og alvorlig bekymring med hensyn til kvaliteten eller sikkerheten på helsehjelpen. I tillegg til regler om pasienters rett til refusjon av utgifter ved helsehjelp mottatt i et annet land, inneholder direktivet bestemmelser om blant annet informasjon og samarbeid mellom landene. Det fremgår av direktivet at systemet IMI skal benyttes ved utvekslingen av informasjon. Etter direktivet vil det være behandlingslandets regelverk for ytelse av helsehjelp som gjelder selv om pasienten eller tjenesteyteren kommer fra et annet land, med mindre annet følger av direktivet om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner.

Landene vil etter direktivet ha ansvar for å:

- definere standarder for kvalitet og sikkerhet og påse at helsetjenesten i landet følger disse
- påse at tjenesteyterne gir de opplysninger pasienter trenger for å fatte informerte valg med hensyn til helsehjelp
- sørge for systemer som gjør det mulig for pasienter å fremsette klage og søke erstatning for skade som har oppstått ved helsehjelp
- ha regelverk vedrørende vern av personopplysninger
- påse at pasienter fra andre medlemsland likebehandles med landets egne innbyggere

- opprette nasjonale kontaktpunkt(er) for grensekryssende helsehjelp som skal informere og yte praktisk bistand til pasienter.

Direktivets bestemmelser om samarbeid og gjensidig bistand mellom landene skal bidra til utnyttelse av det indre markedes potensialer med hensyn til grensekryssende helsehjelp på områder der man antar at en samordning vil bidra til besparelser og tilføre de nasjonale helsesystemene en merverdi.

Direktivet inneholder bestemmelser om frivillig etablering av europeiske nettverk for referansesentre for høyspesialisert behandling og helseteknologivurdering, som vil ha til oppgave å støtte samarbeidet mellom de nasjonale myndigheter. Videre følger det av direktivet at medlemslandene skal sikre at resepter utstedt i et annet medlemsland anerkjennes og utleveres i samsvar med utleveringslandets lovgivning. Det skal ikke legges hindringer i anerkjennelsen av individuelle resepter med mindre disse er begrunnet i hensynet til folkehelsen eller baseres på en legitim og berettiget tvil om f.eks. innholdet i resepten eller om den er ekte.

Merknader

Direktivet er hjemlet i TEUV artikkel 114 og retter seg således mot "det indre markedes opprettelse og virkemåte". Bakgrunnen for direktivet er EU-domstolens rettspraksis. EU-domstolen har slått fast at EF-traktatens artikkel 49 (tilsvarende TEUV artikkel 56) om fri bevegelighet for tjenester gjelder for helsehjelp uavhengig av hvordan disse er organisert og finansiert i medlemsstatene, og at reglene om fri bevegelighet også gir rettigheter for mottakerne av tjenester. EU-domstolen har kommet til at reglene innebærer at pasienter på visse vilkår må få refundert utgifter til helsehjelp i andre EU/EØS-land. EØS-avtalen artikkel 36 innebærer at tilsvarende gjelder for Norge.

Direktivet har som målsetting å klargjøre og regelfeste pasienters rett til refusjon av utgifter til helsehjelp i andre EU/EØS-land. Helsehjelp ble tatt ut av virkeområdet for tjenstedirektivet under Rådets og Europaparlamentets behandling av dette, og Kommisjonen ble bedt om å utarbeide forslag til separat regulering av helsehjelp. Høsten 2006 la Kommisjonen en meddelelse om helsehjelp ut til høring. Norge avga uttalelse. Mange av kravene som direktivet stiller til landene, er allerede langt på vei ivarettatt i Norge, for eksempel vern av personopplysninger, klageordninger og mulighet for pasientskadeerstatning, og godkjenning av resepter fra andre EØS-land.

Norge har allerede etablert en refusjonsordning for helsehjelp mottatt i et annet EØS-land ved forskrift 22. november 2010 nr. 1466 om stønad til helsetjenester mottatt i et annet EØS-land (forskrift om stønad til helsetjenester i EØS), som langt på vei ivaretar pasienters rett til refusjon etter direktivet. Refusjonsordningen omfatter imidlertid ikke utgifter til sykehusbehandling. I Prop. 118 L (2012-2013) Endringer i pasient- og brukerrettighetsloven mv. (rett til nødvendig helsehjelp og pasientrettighetsdirektivet m.m.) konkluderte Helse- og omsorgsdepartementet med at dagens helselovgivning ikke tilstrekkelig ivaretok pasienter rett til refusjon for utgifter til sykehusbehandling etter pasientrettighetsdirektivet. Helse- og omsorgsdepartementet foreslo derfor å utvide dagens refusjonsordning til å omfatte sykehusbehandling. Videre ble det foreslått at en hjemmel for departementet til å stille krav om forhåndsgodkjenning for refusjon av slike utgifter. Stortinget vedtok 21. juni 2013 en hjemmel til å kunne stille krav om forhåndsgodkjenning.

Det ble også vedtatt bestemmelser som knytter seg til pasienter fra andre EØS-land som mottar helsehjelp i Norge. Det ble vedtatt endring i spesialisthelsetjenesteloven § 5-3 første ledd som pålegger helseinstitusjoner og tjenesteytere å sørge for at pasienten mottar spesifisert regning som viser hvilke ytelser pasienten har mottatt og hvilken pris som er beregnet for ytelsene. Det ble i samme bestemmelse vedtatt en hjemmel for departementet til å gi forskrift om beregning av behandlings- og forpleiningsutgifter. I tillegg ble Helse- og omsorgsdepartementet gitt hjemmel til å stille krav om at det utstedes spesifisert regning til pasienter i lov om kommunale helse- og omsorgstjenester m.m. § 11-2 andre ledd.

Det er nødvendig med forskriftendringer for å gjennomføre direktivet. Helse- og omsorgsdepartementet vil om kort tid sende på høring forslag om endringer i forskrift om stønad til helsetjenester i EØS for at dagens refusjonsordning skal omfatte sykehusbehandling. Det vil i høringsnotatet foreslås at det ikke stilles krav om forhåndsgodkjenning. Videre foreslås det at pasienter som er vurdert til å ha rett til nødvendig helsehjelp fra spesialisthelsetjenesten etter pasient- og brukerrettighetsloven kan søke om forhåndstilsagn.

Økonomiske og administrative konsekvenser:

Helsedirektoratet ved HELFO skal behandle refusjonssøknader fra pasienter og søknader om forhåndstilsagn fra pasienter som er vurdert til å ha rett til nødvendige spesialisthelsetjenester etter pasient- og brukerrettighetsloven. Helsedirektoratet skal også være nasjonalt kontaktpunkt. Forslaget innebærer økte administrative oppgaver for Helsedirektoratet. Det er usikkert i hvor stort omfang pasienter vil ønske sykehusbehandling i utlandet. Tall fra Sverige (som har hatt en åpen løsning siden 2005) viser at det totalt var om lag 5500 pasienter som i 2013 fikk refusjon innen sjukvård (primær og spesialist) med en samlet kostnad på ca. 124 mill. svenske kroner. Dette må sies å være relativt begrenset sammenlignet med de totale behandlingskostnadene. Kostnadene i spesialisthelsetjenesten i Norge var på 114 mrd. kroner i 2012. Erfaringen med fritt sykehusvalg i Norge er også at pasienter i liten grad velger seg bort fra nærmeste sykehus. På den annen side vil adgang til forhåndstilsagn kunne medføre at noen flere vil reise ut. Samlet sett er det vanskelig å anslå omfanget av pasientstrømmen til andre EØS-land, men den antas å bli relativt begrenset de første årene. Dette innebærer at det er usikkert hvor stor økningen for Helsedirektoratet på refusjons- og forhåndstilsagnsområdet samt som nasjonalt kontaktpunkt vil bli. På begge områder må man vinne erfaringer.

Gjennomføring av direktivet innebærer også kostnader forbundet med selve refusjonen av utgifter til helsehjelp i andre EØS-land. Etter direktivet plikter ikke medlemslandene å betale mer i refusjon enn hva tilsvarende behandling ville ha belastet det offentlige med om helsehjelpen var mottatt i Norge. Det er nærliggende å tro at den samlede bruken av sykehusbehandling (i Norge og andre EØS-land) ikke vil øke vesentlig som følge av lovforslaget, men at noen pasienter vil motta behandling i utlandet istedenfor i Norge.

Noen pasienter vil også benytte ordningen etter forordning (EF) nr. 883/2004 til å få dekket planlagt pasientbehandling i andre EØS-land.

Pasientens bostedsregion (regionale helseforetak) dekker etter gjeldende regelverk utgiftene til spesialisthelsetjenester mottatt i et annet EØS-land. Dette må også legges til grunn ved refusjon av utgifter for sykehusbehandling.

Den 12. april 2013 ble Prop. 118 L (2012-2013) Endringer i pasient- og brukerrettighetsloven mv. (rett til nødvendig helsehjelp og pasientrettighetsdirektivet m.m.) godkjent i statsråd og oversendt Stortinget. Prop. 118 L (2012-2013) ble behandlet i Stortinget 17. juni 2013. En proposisjon til Stortinget om samtykke til innlemmelse av rettsakten i EØS-avtalen vil bli fremmet for Stortinget i etterkant av EØS-komiteens møte.

Sakkyndige instansers merknader

Direktivet ble behandlet for første gang i spesialutvalget for helse den 12. desember 2011. Spesialutvalget finner rettsakten EØS-relevant og akseptabel.

-KOMMUNAL- OG MODERNISERINGSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER LOV- ELLER BUDSJETTENDRING SAMT RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM VURDERES Å GRIPE VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

32013R1316 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1316/2013 av 11. desember 2013 om opprettelse av en ordning for et sammenkoplet Europa (2014-2020)

Sammendrag av innhold

Connecting Europe Facility (CEF) ble lagt frem 19. oktober 2011 av EU-kommisjonen og vedtatt av Rådet og Parlamentet 11. desember 2013. CEF-forordningen oppretter et nytt program for investeringer i infrastruktur innen EU, og etablerer vilkår, metoder og prosedyrer for å gi økonomisk bistand til trans-europeiske nettverk med den hensikt å støtte prosjekter av felles interesse for medlemsstatene innen områdene transport, energi og telekom/digital.

Det er utarbeidet egne forordninger for hvert enkelt område, som videre beskriver retningslinjer for bruk av de finansielle virkemidlene som ligger nedfelt i CEF-forordningen. Disse forordningene/retningslinjene er å anse som videreføring av retningslinjene for de såkalte trans-europeiske nettverk programmene (Trans-European Networks – TEN), hhv. TEN Transport, TEN Energy og TEN Telecom. Disse programmene har tidligere ikke hatt en samordnet ramme for finansiering, men får dette ved opprettelsen av CEF-forordningen.

Lovpakken består således av 4 forordninger; en finansieringsforordning (CEF-forordningen) samt tre forordninger i form av retningslinjer for de tre områdene transport, energi og digital/telekommunikasjon (heretter kalt hhv. "Ten Transport retningslinjene", "energiinfrastrukturforordningen" og " CEF Digital"). Alle forordningene er ansett EØS-relevante i den forstand at det åpnes for norsk deltakelse i programmene.

Lovpakkens dokumenter er:

CEF-forordningen: Regulation (EU) No 1316/2013 of the European Parliament and of the Council of 11 December 2013 establishing the Connecting Europe Facility, amending Regulation (EU) No 913/2010 and repealing Regulations (EC) No 680/2007 and (EC) No 67/2010 Text with EEA relevance
Forordning som angir retningslinjer for transportsektoren i forordningen – CEF Transport: Regulation (EU) No 1315/2013 of the European Parliament and of the Council of 11 December 2013 on Union guidelines for the development of the trans-European transport network and repealing Decision No 661/2010/EU Text with EEA relevance.

Forordning som angir retningslinjer for energisektoren i forordningen –CEf Energi: Regulation (EU) No 347/2013 of the European Parliament and of the Council of 17 April 2013 on guidelines for trans-European energy infrastructure and repealing Decision No 1364/2006/EC and amending Regulations (EC) No 713/2009, (EC) No 714/2009 and (EC) No 715/2009 Text with EEA relevance.
Forordning som angir retningslinjer for telekomsektoren i forordningen– CEF Digital: Regulation of the European Parliament and of the Council of 11 March 2014 on guidelines for trans-European telecommunications networks and repealing Decision No 1336/97/EC. Text with EEA relevance.

Kommunal- og moderniseringsdepartementet vil være ansvarlig for saksbehandling og eventuell implementering av CEF-forordningen samt forordning for CEF Digital gjennom EØS-avtalen. Samferdselsdepartementet og Olje- og energidepartementet vil være ansvarlige for saksbehandling av forordningene vedrørende retningslinjer på hhv. transport- og energiområdene. CEF-forordningen innebærer ikke noen oppfølging av internasjonale avtaler.

Merknader

Rettslig hjemmel i EU-traktaten er "Treaty on the Functioning of the EU TFEU 172".

Norge har tidligere deltatt i lignende programmer, og CEF er en videreføring av flere slike. Norsk deltakelse i EU-programmer hjemles i EØS-avtalen art. 78, og forordningen vil kunne inntas i EØS-avtalen protokoll 31, art. 2.

Programdeltakelse etter protokoll 31 krever ingen gjennomføring i norsk rett, da forordningen ikke medfører behov for lov- og forskriftsendringer.

Norge ønsker å delta finansielt i programmet for CEF Digital, og vil finansiere dette gjennom en programkontingent via CEF-forordningen. Dette krever en tilpasningstekst som presiserer og øremerker Norges kontingent for dette formålet. I fortalen til forordningen (pkt 48h) åpnes det for at EFTA-landene kan delta i én del av CEF (for eksempel CEF Digital) uten å delta i andre deler av CEF (Ten Transport retningslinjene og energiinfrastrukturforordningen).

Mht. saksbehandling av forordningene for retningslinjer innenfor de tre enkelte områdene transport, energi og digital vises det til egne EØS-notater om dette.

Retningslinjene i forordningspakken binder opp behandlingen for tildeling av økonomiske tilskudd fra EU til prosjekter tilknyttet programmet. Forordningen får derfor ikke rettslige konsekvenser for Norge, da den ikke legger lovmessige føringer for deltakende land. Imidlertid må sannsynligvis CEF-forordningen likevel grupperes i Gruppe 1, da den medfører budsjettforpliktelser gjennom årlige tilskudd til programmet, og derfor krever at Stortingets samtykke innhentes.

CEF-forordningen i seg selv har ingen nevneverdige administrative konsekvenser for Norge, men ettersom den er en forutsetning for finansiering av tiltak beskrevet i forordningene for CEF Digital vil den indirekte få enkelte administrative konsekvenser for Norge i form av oppfølging og deltakelse i programmet CEF Digital. Deltakelse i komitéer og prosjekter vil kreve arbeidsinnsats, og i noen tilfeller økonomisk egeninnsats der relevante myndigheter ser seg tjent med dette, for eksempel i form av nasjonale tiltak som følger opp CEF Digital, eller at Norge knytter nasjonale eksperter til programmet i EU-kommisjonen.

Deltakelsen i CEF Digital krever bidrag på anslagsvis 269 millioner kroner over 7 år fra statlig myndighet. Erfaring fra andre EU-programmer tilsier at den årlige kontingenten starter lavt og øker med årene, samt at noe av utbetalingene vil skje i 1-2 år etter at programmet formelt er avsluttet. Det tas som nevnt forbehold om Stortingets samtykke samt avklaring av finansiering i den ordinære budsjettprosessen. Stortinget ble anmodet om samtykke til deltakelse i beslutningen ved Prop 49 S (2013-2014).

Sakkyndige instansers merknader

Kommunal- og moderniseringsdepartementet tilrår deltakelse i programmet.

-SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

RETTSAKTER SOM KREVER FORSKRIFTSENDRING SOM IKKE GRIPER VESENTLIG INN I NORSK HANDLEFRIHET

Vedlegg XIII Transport

Kapittel III Transport med jernbane

32013R1316 Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1316/2013 av 11. desember 2013 om opprettelse av en ordning for et sammenkoplet Europa – artikkel 29

Sammendrag av innhold

Forordning 1316/2013 om Connecting Europe Facility ble vedtatt den 11.12.2013. Forordningen har som mål å fremme investeringsvilje i det trans-europeiske nettverket gjennom involvering av både privat og offentlig sektor. Samtidig skal forordningen øke rettssikkerheten. Formålet er å oppnå en infrastruktur som er i stand til å binde og integrere EU også på et regionalt nivå. CEF skal tilrettelegge for synergieffekter mellom transport-, telekommunikasjons- og energisektoren slik at kommunikasjonssystemet i sin helhet blir solid. Forordningens artikkel 29 endrer forordning 913/2010 om et europeisk jernbanenettverk for konkurransedyktig godstransport. Resten av CEF-forordningen behandles av Kommunal- og moderniseringsdepartementet.

Forordning 913/2010 om et europeisk jernbanenett for konkurransedyktig godstransport ble vedtatt 22.9.2010. Intensjonen var at forordningen skulle bidra til å nå EUs transportpolitiske mål om et effektivt transportsystem som belaster miljøet minst mulig. Forordning 913/2010 sitt vedlegg oppsummerer godskorridorene, deriblant godskorridor 3 Stockholm – Palermo som Norge har arbeidet for å bli inkludert i. CEF-forordningen art. 29 og vedlegg II endrer forordning 913/2010 sine godskorridorbeskrivelser. Av vedlegg II fremkommer det at korridor 3 skal inkludere Oslo innen 10.11.2018. Godskorridor 3 skal være operativ innen 10.11.2015.

Merknader

Forordningen om et europeisk jernbanenettverk (913/2010) ble tatt inn i EØS-avtalen ved EØS-komiteens beslutning nr. 21/2014 av 14. februar 2014.. Norge har over lengre tid arbeidet for å bli inkludert i godskorridor 3. Ettersom CEF-forordningens art. 29 gjennom vedlegg II endrer korridorbeskrivelsene i forordning 913/2010 til å inkludere Oslo, er det nødvendig å ta inn CEF-forordningens art. 29 i EØS-avtalen. Ettersom CEF-forordningen behandles i to arbeidsgrupper under EFTA og i to fagdepartementer nasjonalt, er det utarbeidet to separate EØS-komitebeslutninger ettersom endringene i forordning 913/2010 hører inn under EØS-avtalens vedlegg XIII og resten av CEF-forordningen hører inn under avtalens Protokoll 31. Rettsakten krever endring i forskrift.

Sakkyndige instansers merknader

Samferdselsdepartementet finner beslutningen EØS-relevant og akseptabel.

EØS-komitébeslutning om endring av enkelte vedlegg og protokoller til EØS-avtalen (tilleggs pakken om tilpasninger og overgangsordninger som følge av Kroatias tiltredelse til EØS-avtalen)

EUs tiltredelsestraktat for Kroatia legger til grunn 30. juni 2011 som avskjæringstidspunkt for hvilke rettsakter som omfattes av tekniske tilpasninger og overgangsordninger. Samme avskjæringstidspunkt er lagt til grunn i EØS-utvidelsesavtalen. EØS-komitébeslutningen gjelder tekniske tilpasninger og overgangsordninger for Kroatia i forbindelse med rettsakter som er vedtatt i EU etter 30. juni 2011, og i forbindelse med rettsakter med tilpasninger i EUs tiltredelsestraktat som er innlemmet i EØS-avtalen etter avskjæringstidspunktet. I tillegg innlemmer EØS-komitébeslutningen enkelte overgangsordninger vedtatt med hjemmel i EUs tiltredelsestraktat. De tekniske tilpasningene og overgangsordningene framgår av 19 rettsakter som omfattes av EØS-komitébeslutningen:

Kommisjonsforordning (EU) nr. 481/2013, rådsforordning (EU) nr. 517/2013, kommisjonsforordning (EU) nr. 519/2013, kommisjonsforordning (EU) nr. 656/2013, rådsdirektiv 2013/15/EU, rådsdirektiv 2013/16/EU, rådsdirektiv 2013/17/EU, rådsdirektiv 2013/18/EU, rådsdirektiv 2013/20/EU, rådsdirektiv 2013/21/EU, rådsdirektiv 2013/22/EU, rådsdirektiv 2013/23/EU, rådsdirektiv 2013/24/EU, rådsdirektiv 2013/25/EU, rådsdirektiv 2013/26/EU, Kommisjonenes gjennomføringsbeslutning 2013/290/EU, Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2013/291/EU, Kommisjonens gjennomføringsbeslutning 2013/346/EU, Kommisjonenes gjennomføringsbeslutning 2013/347/EU.

Nedenfor følger en omtale av de viktigste tekniske tilpasningene og overgangsordningene, fordelt på ansvarlig departement:

ARBEIDS- OG SOSIALDEPARTEMENTET

Sammendrag av innhold

De tekniske tilpasningene på området fri personbevegelse fremgår av rådsforordning (EU) nr. 517/2013 artikkel 1 nr. 1 bokstav b og gjelder endringer i vedleggene til europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger. De konkrete endringene fremgår av pkt. 2 i vedlegget til forordning 517/2013.

De to første endringene for Kroatia gjelder oppføring av bidragsforskudd i del I av vedlegg I og tre særlige stønader ved fødsel og adopsjon i del II av vedlegg I til forordning 883/2004. Dette er ytelser som dermed er unntatt fra definisjonen av "familieytelser", jf. forordning 883/2004 artikkel 1 bokstav z. Videre skal Kroatia ha fem oppføringer i vedlegg II til forordning 883/2004. Vedlegget omhandler visse bestemmelser i trygdeavtaler inngått før forordning 883/2004 ble gjeldende, som er gunstigere for mottakerne, og som skal fortsette å gjelde for personene omfattet av de nevnte bestemmelser, jf. forordning 883/2004 artikkel 8 nr. 1. Dette gjelder bestemmelser i trygdeavtaler som Kroatia har inngått med henholdsvis Bulgaria, Tyskland, Italia, Ungarn, Østerrike og Slovenia.

Kroatia skal også oppføres i vedlegg III til forordning 883/2004. Vedlegget lister opp de land som har restriksjoner når det gjelder retten til helsetjenester for familiemedlemmer til grensearbeidere. Det betyr at familiemedlemmene til en grensearbeider som arbeider i Kroatia, og som er bosatt i samme land som grensearbeideren, bare vil ha rett til slik nødvendig helsehjelp i Kroatia som følger av forordning 883/2004 artikkel 19.

Kroatia har også to oppføringer i vedlegg VI til forordning 883/2004, den ene gjelder uførepensjon som skyldes yrkesskade eller yrkessykdom, og den andre gjelder en kompensasjon for fysisk skade. Ytelser oppført i dette vedlegget omtales som "type A lovgivning", og det betyr at størrelsen på uførepensjonene oppført her er uavhengig av hvor lang trygdetid eller botidsperiode mottakeren har i vedkommende land.

Den siste oppføringen til Kroatia er i del 2 av vedlegg VIII til forordning 883/2004 som omhandler pensjonsordninger som gir ytelser der tidsrom ikke er relevant for beregningen. I slike tilfeller skal det ikke foretas noen pro rata beregning, men ytelsen skal beregnes i samsvar med vedkommende lands nasjonale lovgivning, jf. forordning 883/2004 artikkel 52 nr. 5.

Merknader

De tekniske tilpasningene anses ikke å få noen praktiske konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Arbeids- og sosialdepartementet har vurdert de tekniske tilpasningene og funnet dem akseptable.

BARNE-, LIKESTILLINGS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

Sammendrag av innhold

De tekniske tilpasningene innebærer at det er tilføyd navn på tekstilfiber på kroatisk.

Merknader

De tekniske tilpasningene anses ikke å få noen praktiske konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet har vurdert de tekniske tilpasningene og funnet dem akseptable.

FINANSDEPARTEMENTET

Sammendrag av innhold

De tekniske tilpasningene består i at visse kroatisk selskapsformer tas inn under virkeområdet for enkelte direktiver om selskapsrett. Videre defineres obligatorisk selskapsform for skade- og livsforsikringsselskap i Kroatia, og det reguleres overgangsordning for de forsikringsselskap i Kroatia som per 30. juni 2011 driver både skade- og livsforsikringsvirksomhet.

På statistikkområdet gjøres det tilpasninger i en rekke forordninger for å inkludere Kroatia i statistikk samarbeidet. Videre gjøres det endringer i direktivet om innsamling av statistiske opplysninger om turisme for å tilpasse dette til Kroatis tiltrædelse. Tilpasningen innebærer at Kroatia tas inn i landinndelingen.

Merknader

De tekniske tilpasningene og overgangsordningene anses ikke å få noen konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Statistisk Sentralbyrå har vurdert de tekniske tilpasningene på statistikkområdet og funnet dem akseptable. Finansdepartementet har vurdert de øvrige tekniske tilpasningene og overgangsordningene og funnet dem akseptable.

HELSE- OG OMSORGSDEPARTEMENTET

Sammendrag av innhold

Det gjøres tekniske endringer i en rekke rettsakter på matområdet under departementets ansvarsområde, inkludert rettsakter som departementet er medansvarlig for sammen med Nærings- og fiskeridepartementet og Landbruks- og matdepartementet.

Endringene innebærer overgangsordninger og endringer knyttet til at Kroatia har blitt medlem i EU og er knyttet til regelverket om næringsmiddelhygiene og kontroll, regelverket om veterinær grensekontroll for animalske produkter og levende dyr, regelverket om næringsmidler for spesielle

medisinske formål, regelverket om overvåkning av legemiddelrester i næringsmidler og kontroll av plantevernmidlerrester.

På området gjensidig godkjenning av yrkeskvalifikasjoner tilføyes titlene på visse yrker og spesialiteter på kroatisk.

Merknader

De tekniske tilpasningene krever endring i en rekke forskrifter, som vil bli gjennomført i forbindelse med EØS-utvidelsen.

De tekniske tilpasningene anses ikke å få noen praktiske konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Helse- og omsorgsdepartementet har vurdert overgangsordningene og de tekniske tilpasningene og funnet dem akseptable.

JUSTIS- OG BEREDSKAPSDEPARTEMENTET

Sammendrag av innhold

De tekniske tilpasningene innebærer i all hovedsak at Kroatia er tilføyd i lister over medlemsstater, eller at institusjoner eller yrkestitler i Kroatia er lagt til.

Merknader

De tekniske tilpasningene anses ikke å få noen praktiske konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Justis- og beredskapsdepartementet har vurdert de tekniske tilpasningene og funnet dem akseptable.

KLIMA- OG MILJØDEPARTEMENTET

Sammendrag av innhold

De tekniske tilpasningene på miljøområdet og kjemikalieområdet er i all hovedsak knyttet til tidsfrister, beregningsgrunnlag, utslippsvilkår, lister og merkekrav for Kroatia i tråd med eksisterende regler og som følge av tidspunkt for Kroatis tiltrædelse og dermed forpliktelser etter regelverket. Dette innebærer at direktiver og forordninger på miljøområdet og kjemikalieområdet blir gjeldende for Kroatia.

Merknader

De tekniske tilpasningene anses ikke å få noen praktiske konsekvenser for Norge eller medføre behov for endringer i det aktuelle regelverket.

Sakkyndige instansers merknader

Klima- og miljødepartementet har vurdert de tekniske tilpasningene og funnet dem akseptable.

LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENTET

Sammendrag av innhold

Det gjøres tekniske endringer i en rekke rettsakter på matområdet under Landbruks- og matdepartementets ansvarsområde, inkludert rettsakter departementet er medansvarlig for, sammen med Helse- og omsorgsdepartementet og Nærings- og fiskeridepartementet.

De tekniske tilpasningene på veterinærområdet gjelder bl.a. tilføyelse av Kroatia på flere lister over medlemsstater og fjerning av Kroatia fra listene over tredjeland.

Som medlemsstat blir Kroatia en del av EUs yttergrense og skal gjennomføre veterinær grensekontroll av dyr og produkter av animalsk opprinnelse fra stater utenfor EU. Flere grenseekontrollstasjoner oppføres og fjernes for å legge til rette for dette. Videre oppføres det veterinære enheter som skal innføre EUs meldesystem TRACES, for utveksling av informasjon i forbindelse med samhandel og import av animalske produkter og levende dyr mellom medlemsstatenes veterinærmyndigheter og næringsaktører.

Kroatia har også fått overgangsordninger, når det gjelder omsetning av enkelte animalske produkter, innført fra tredjeland, som ikke oppfyller EUs hygienekrav. Formålet er å sikre at produktene ikke omsettes på EU-markedet eller krysser grensen til et annet EU-medlemsland før Kroatia har innført hygieneregelverket fullt ut.

Det er også fastsatt en overgangsordning når det gjelder gyldighetsperiode og bruk av kroatisk pass til hunder, katter og ildere, dersom disse innføres til andre medlemsstater.

Videre har Kroatia forpliktet seg til å delta i EUs felles kontrollprogram for rester av plantevernmidler i næringsmidler og fôrvarer. EU har også godkjent Kroatias plan for godkjenning av rugeegg og fjørfevirksomheter. Og de har godkjent Kroatias beredskapsplaner for visse sykdommer, som Newcastle-sykdom, klassisk svinefeber, munn- og klovsyke og fugleinfluensa.

På området for tekniske hindringer for handel med vin er det fastsatt en overgangsordning hvor Kroatia tillates å markedsføre og omsette vin med en nasjonal beskyttet betegnelse – på eget marked eller i tredjeland - inntil lageret er uttømt. Videre får Kroatia adgang til EUs ordning for beskyttelse av geografiske betegnelser av vin og sprit.

Merknader

Flere av de tekniske tilpasningene krever endring i en rekke forskrifter på matområdet. Dette vil bli gjennomført i egen forskrift om tekniske tilpasninger og overgangsordninger i forbindelse med EØS-utvidelsen. De tekniske tilpasningene og overgangsordningene anses ikke å få noen praktiske konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Landbruks- og matdepartementet har vurdert de tekniske tilpasningene og overgangsordningene og funnet dem akseptable.

NÆRINGS- OG FISKERIDEPARTEMENTET

Sammendrag av innhold

På området offentlig støtte består endringen i at all støtte som eksisterte i Kroatia før landets tilslutning til EU, både støtteordninger og individuell støtte, regnes som "eksisterende støtte" i henhold til regelverket om offentlig støtte. På området offentlige anskaffelser endres bilagene til anskaffelsesdirektivet (direktiv 2004/18/EF), forsyningsdirektivet (direktiv 2004/17/EF) og forsvars- og sikkerhetsanskaffelsesdirektivet (direktiv 2009/81/EF) slik at Kroatia tilføyes i listene over omfattede oppdragsgivere og relevante nasjonale registre. På konkurranseområdet innebærer endringen at Kroatia føyes til listen over land som skal ha skriftlige merknader i saker om overtredelse av artikkel 81 eller 82, og meldinger til Kommisjonen om foretakssammenslutninger.

Merknader

De tekniske tilpasningene anses ikke å få noen praktiske konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Nærings- og fiskeridepartementet har vurdert de tekniske tilpasningene og funnet dem akseptable.

OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET

Sammendrag av innhold

De aktuelle delene av EØS-komitébeslutningen som berører Olje- og energidepartementets ansvarsområde, synes kun å være henvisningen til endringen i fornybardirektivet (2009/28/EF) i beslutningens avsnitt (19), samt deler av følgende forordninger nevnt under artikkel 5 og 6: Forordning 517/2013, 519/2013, samt direktiv 2013/16/EU.

Endringen av direktiv 2009/28/EF (fornybardirektivet) består kun i at Kroatias har påtatt seg et fornybarmål på 12,6% innen 2020.

Endringen gjennom forordning 517/2013, omfatter kun endring i Kommisjonsvedtak 1364/2006/EF om transeuropeiske nett. Den er ikke innlemmet i EØS-avtalen.

Videre endres et vedlegg til direktiv 2008/114/EF om identifisering av europeisk kritisk infrastruktur (EPCIP-direktivet), som er tatt inn i EØS-avtalen protokoll 31. Endringen består kun i at Kroatia også skal delta i dette arbeidet.

Endringen gjennom forordning 519/2013 omfatter endring av en forordning 302/2005/EF som gjelder Euratom, og derfor ikke er tatt inn i EØS-avtalen. Videre gjelder den endring av vedlegg II i forordning 1635/2005 vedrørende import av landbruksprodukter fra tredjeland etter Tsjernobyl-ulykken. Denne er heller ikke tatt inn i EØS-avtalen.

Direktiv 2013/16/EU endrer blant annet anskaffelsesdirektivet (2004/17/EF), som er tatt inn i EØS-avtalen, under vedlegg XVI. Endringen innebærer at kroatisk konsesjonsinnehavere etter energimarkedsdirektivet må følge anskaffelsesdirektivet.

Merknader

Det nye mål for andelen fornybar energi i Kroatia kan medføre en økt satsning på fornybar energi i dette landet. For EU totalt har tilpasningene i dette landet kun en liten innvirkning på den totale måloppnåelsen i 2020. Endringene i EPCIP-direktivet og anskaffelsesdirektivet kan ikke sees å noen praktiske konsekvenser for Norge eller medføre behov for endringer i det aktuelle regelverket.

Sakkyndige instansers merknader

Olje- og energidepartementet har vurdert de tekniske tilpasningene og funnet dem akseptable.

SAMFERDSELSDEPARTEMENTET

Sammendrag av innhold

De tekniske tilpasningene omfatter tilføyelse av: betegnelser på kroatisk; landkoder og nummer for Kroatia til bruk for typegodkjenning og registrering av kjøretøy; Kroatia i listen over medlemsstater på modellen til førerkort, kompetansebevis, fellesskapstillatelse, førerattest og fellesskapslisens.

Vedrørende sivil luftfart kan vi ikke se at de tekniske tilpasninger og overgangsordninger som er funnet nødvendige som følge av Kroatias tiltredelse til EØS-avtalen, skal få noen praktiske konsekvenser for Norge.

I tillegg til tekniske tilpasninger er det innført overgangsordning for godstransport på veg. Overgangsordningen innebærer at transportører fra Kroatia ikke vil ha adgang til å utføre innenlands transport mellom punkter innenfor de nåværende EØS-landenes territorium de første to årene fra Kroatia ble medlem av EU. Transportører fra de nåværende EØS-land vil ha tilsvarende begrensninger til transportmarkedene i Kroatia. De nåværende EØS-landene kan uten nærmere vilkår forlenge overgangsordningene for ytterligere to år, også da med gjensidig virkning.

Merknader

De tekniske tilpasningene og overgangsordningene anses ikke å få noen praktiske konsekvenser for Norge.

Sakkyndige instansers merknader

Samferdselsdepartementet har vurdert de tekniske tilpasningene og overgangsordningene og funnet dem akseptable.